

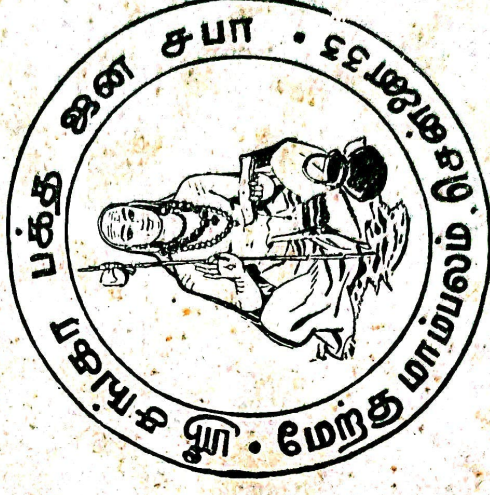
வ
சிவாதன்யத் நகிஞ்சன

விபூதியம் ருத்ராஷ்டமம்

உபன்யாஸக சக்கரவர்த்தி, அம்ருதவாக்வர்ஷி
பிரம்மஜ்ஞ

சேங்காலிபுரம் அனந்தராம தீக்ஷிதர்
அவர்குள் எழுதியது

(ஸ்ரீ A. சுப்பிரமணிய ஐயர் M. A., B. L.,
அவர்களின் முன்னுரையுடன் கூடியது)

ஸ்ரீ சங்கர பக்த ஜன சபா

மேலமாம்பலம், சென்னை-33

பதிப்புரிமை]

1969

[விலை 40 காசுகள்

தபாலில் 50 காசுகள்

உ

சிவாதன்யத் நகிஞ்சன

விபூதியும் ருத்ராக்கூழும்

(சென்னை அரண்மனைக்காரன் தெரு ஸ்ரீகச்சபேசுவர
ஸ்வாமி ஆலய நிர்வாக அறங்காவலரும், சுப்ரீம்கோர்ட்
வழக்கறிஞருமான

ஸ்ரீ A. சுப்பிரமணிய ஐயர், M. A., B. L.,
அவர்களுடைய முன்னுரையுடன் கூடியது)

அம்ருதவாக்வர்ஷி, உபன்யாஸக சக்கரவர்த்தி, வைதிக
தர்மஸம்ரக்ஷக, பிரவசன துரீண, வேதயாக பரிபாலக,
ராமாயணத்தவ உபதேசக, ராமாயணகேசரி,

பாரத சிம்மம், பிரம்மஸ்ரீ

சேங்காலிபுரம் அனந்தராம தீக்ஷிதர் அவர்கள்
எழுதியது

பிரசுரம்:

ஸ்ரீ சங்கர பக்த ஜன சபா
19, டெலிபோஸ்ட் காலனி 1வது தெரு,
மேலமாம்பலம், சென்னை-33

பதிப்புரிமை]

1969

[40 காசுகள்

[தபாலில் 50 காசுகள்

சுருதிபுரம் அனந்தராம தீக்ஷிதர் அவர்கள்
எழுதியது
ஸ்ரீ சங்கர பக்த ஜன சபா
19, டெலிபோஸ்ட் காலனி 1வது தெரு,
மேலமாம்பலம், சென்னை-33

FOREWORD

BY

Sri A. SUBRAMANIA IYER, M. A., B. L.,
Advocate, Supreme Court; Managing Trustee, Sri Kachaleswarar
Temple, George Town, Madras.

Man is basically good. But circumstances either improve him or spoil him. Hence it is that Sri Sankara said that Sat Sangh is required for the development of our Soul. Our Rishis of old were not self centered. They were not very anxious to see that man acquired more and more material comforts. They were very particular in improving and developing our Soul. So they did research work in that field just as the Space Scientists are devoting their attention to do research to reach the Moon and Venus.

Our Rishis of old realised that there should be some existence before our birth and also there should be some continuance after our death and as a result of their wonderful research they found that 'Brahman' is permanent and that all living things derive their energy from that 'Brahman' and to attain that we should chalk out a way of life. The Hindu way of life is therefore, essentially devoted to lead a good life so as to attain 'Moksha' or release from this bondage.

The question arises how then we can attune ourselves to develop ourselves. Some methods or procedures had to be evolved and practised. This Code of Spiritual Procedure is found in our Veda - Sastra - Puranas. It is not easy to study all the great religious texts, and so great scholars like Brahmasri Sengalipuram Anantharama Deekshithar could give us the quintessence of the great truths enshrined in the ocean of spiritual knowledge. The brochure "Vibhuthiyum Rudrakshamum" written by Brahmasri Anantharama Deekshithar is an elaborate and unparalleled treatise on the subject. The scholarliness and the devotion with which the subject is dealt with by the

உ

முகவுரை

சரீரத்தைப் பாதுகாக்கும் ரகசியம்.

மூலபகவானுடைய உபதேசங்களாகிற வேதங்களின் முடிவான பாகங்கள் உபநிஷத்துக்கள். அவைகளில் பரமாத்மஸ்வரூபம் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்த உபநிஷத்துக்கள் நமது பாபங்கள் யாவையும் நீக்கிக்கொள்வதற்காக விபூதி ருத்ராஷ்டங்களைத் தரித்துக்கொள்ளும்படி விரிவாகக் கூறியுள்ளன. அகால மரணத்தைப் போக்கும், யம பயத்தை விலக்கும், ஜீவ்வர்யம், ஆரோக்யம், ஸந்தானம், வைராக்யம், ஞானம் முதலிய லாபங்களை அளிக்கும். இப்படிப்பட்ட விபூதிருத்ராஷ்ட மஹிமையை உபநிஷத்துக்கள், ஸ்மருதிகள் முதலியவைகளிலிருந்து வசனங்களுடனும், தமிழ் அர்த்தத்துடனும் என்னை எழுதும்படி பரம சிவ பக்தர்களான ஸ்ரீ ஆங்கீரஸ வேங்கடேச சர்மா அவர்கள் சொன்னதன் பேரில் நானும் அவ்வாறே எழுதினேன். இவ்வருஷ ஸ்ரீ சங்கராஜயந்தி மலருக்காக எழுதிய அக்கட்டுரையை ஸ்ரீ சர்மா அவர்கள் தனித்து அச்சிட்டு ஆயிரக்கணக்கான பக்தர்கள் படிக்கும்படி செய்திருக்கிறார்கள்.

இதை ஆஸ்திரேலியர்கள் வாங்கிப் படித்து ஸகல பாக்யங்களையும் அடையக் கோருகிறேன்.

சென்னை-18, }
21-5-69.

இப்படிக்கு

சேங்காலிபுரம் அனந்தராமதீகதிதர்

great exponent of the Sastras is evident from the profuse quotations from various religious texts.

From this brochure one is able to see that Brahmasri Anantharama Deekshithar is not merely a great Sanskrit scholar and sincere devotee but he is also a brilliant exponent of the Great Puranas and Sastras. He not only preaches religion but practises it in every detail. In this connection I wish to say his 'Jayamangala Stotram' is an asset to every Hindu. Similarly this book is a masterly treatise on the subject. It is published by Sri Angeerasa Venkatesa Sarma of Sri Sankara Bhaktha Jana Sabha of West Mambalam, Madras. It is an indispensable book for every Hindu household.

The meritorious service rendered by Sri Sankara Bhaktha Jana Sabha is well known. This Sabha publishes various religious books and booklets. This brochure is a valuable addition to the series. May the Lord Almighty grant Sri Angeerasa Sarma long life and prosperity to continue useful service to humanity in general and Hinduism in particular.

The ceaseless and selfless efforts of Sri Kanchi Kama-koti Peetadhipathi Sri Jagadguru Sankaracharya Swamigal to rejuvenate our Hindu Religion has been crowned with success and this age can be called the age of Renaissance for Hinduism. Various Sanskrit scholars like Sri Anantharama Deekshithar and selfless propagandists like Sri Angeerasa Venkatesa Sarma derive their inspiration from the Great Acharya.

May our Religion lead the world towards unity, prosperity, and ever lasting peace.

Om Shanti, Shanti, Shanti.

Madras, }
15-6-1969. }

A. SUBRAMANIA IYER.

விபூதியும் ருத்ராக்கூழும்

உபன்யாசக சக்கரவர்த்தி, அம்ருதவாக்வர்ஷி பிரம்மபூரீ சேங்காலிபுரம் அனந்தராம தீக்ஷிதர் அவர்கள் எழுதியது.

ஸ்ரீ பரமேச்வரனுடைய அனுகூலம் யாவருக்கும் தேவை. ஏன் என்றால் ஸ்ரீபரமேச்வரன் காலகாலம் மருத யுத்தம். யாவரும் மருதப்பயம் வேண்டாமென நிச்சயமாக நினைப்பதே யாகும். மருதப்பயத்தைப் போக்குவதில் ஸ்ரீபஞ்சாக்கர மஹாமந்திரமும் ஒன்றாகும். ஸ்ரீபரமேச்வரன், பஞ்சாக்கரம் இவ்விரண்டிற்கும் மருதப்பயத்தைப் போக்குவதில் எவ்வளவு சக்தி உண்டோ, அவ்வளவு சக்தி விபூதிக்கும் ருத்ராக்கூழிற்கும் உண்டென சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. ஆதலால்தான் மஹான்கள் எப்பொழுதும் விபூதி ருத்ராக்கூழைத் தரிப்பார்கள். நல்ல பக்தி உள்ள குடும்பங்களில் ஸுமங்கலிகள் கூட விபூதி ருத்ராக்கூழைத் தரித்து வருகிறார்கள். அவர்கள் அதனால் ஸகல கேஷமங்களையும் அடைந்தும் வருகிறார்கள். தமிழிலும் பக்தர்கள் மந்திரமாவது நீறு எனப்படுவார்கள். அதாவது பஞ்சாக்கரம் வேதங்களின் ஸாரம். அந்த ஸாரமான பஞ்சாக்கர மந்திரமே விபூதி. விபூதி என்றால் ஐச்வர்யம் என நிகண்டு (அகராதி) விமூதிமூர்ஷியை (விபூதிப்பூதிரைச்வர்யம்) கூறுகிறது.

விபூதி ருத்ராக்கூழ் தரித்தவர்களிடத்தில் பூதப்ரேத பிசாசங்கள் அணுகுவதில்லை. மானவ உப்புராணத்தில் இக்கருத்தைக் கூறும் சுலோகமாவது -

त्रिपुण्ड्रधारिणं दृष्ट्वा भूतप्रेतपुरःसराः ।

भीताः प्रकम्पिताः शीघ्रं गच्छन्त्येव न संशयः ॥

த்ரிபுண்டரதாரிணம் த்ருஷ்ட்வா பூதப்ரேதபுர: ஸரா: ।

பீதா: பரகம்பிதா: சீக்ரம் கச்சந்த்யேவ நஸம்சய: ॥

மூன்று விரல்களால் விபூதி தரித்தவனை பூதம் ப்ரேதம் முதலிய பிசாசுகள் பயந்து நடுங்கி நிச்சயம் ஓடிவிடும். இதில் ஸந்தேஹமில்லை. பராசரஸ்மிருதியிலும், பரமேச்வரன் மஹாவிஷ்ணு முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள் பார்வதி மஹாலக்ஷ்மி ஸரஸ்வதி இவர்கள் யாவரும் விபூதி தரிப்பதால் ஆனந்த மடைந்து அருள் புரிகின்றனர்.

शिवस्य विष्णोर्देवानां ब्रह्मणस्तुसिकारणम् । पर्वत्याश्च महालक्ष्म्याः भारत्यास्तुसिकारणम् ॥

சிவஸ்ய விஷ்ணோ தேவாநாம் ப்ரஹ்மணஸ்த்ருப்தி காரணம்

பார்வத்யாச்ச மஹாலக்ஷ்ம்யா: பாரத்யாஸ்த்ருப்தி காரணம் ॥

விபூதி என்றால் பசுவின் சாணியை உருண்டையாக உருட்டி வெப்பியில் காய வைத்து அக்னிஹோத்ரிகள் மூன்று அக்னிகளிலும் வைத்து மந்திரத்தினால் ஹோமம் செய்து அந்த கர்மா முடிந்ததும் பின் தினந்தோறும் சேர்த்து வைப்பார்கள். அந்த அக்னிஹோத்திர பஸ்மம் மிகச்சிறந்ததாகும். அதற்கடுத்து மஹாசிவராத்திரியன்று பசுவின் சாணியினால் செய்த முட்டாண்களை நிரம்ப கருக்காய்களை பரப்பி அவைகளை அடுக்கி அக்னிஜ்வாலை உண்டு பண்ணி விரஜாஹோமத்தை சாஸ்திரமுறைப்படிச் செய்து அதனால் உண்டு பண்ணுவதும் உண்டு. அதேபோல் ஒளபாஸனாக்கினியில் வைத்த முட்டாண்களையும் உபயோகப்படுத்தலாம். மஹா சிவராத்திரியில் விரஜாஹோமத்தைச் செய்ய முடியாவிடிலும் நல்லநாள் பார்த்து அதில் செய்து விபூதி உண்டு பண்ணலாம். இதுமாதிரியான விபூதியைத் தான் நமது ஜகத்க்கு ஆசார்யாள் உபயோகப்படுத்துவார்கள். மற்றுமுள்ள யதிகளும் அக்னிஹோத்ரிகளிடமிருந்து அக்னிஹோத்திர விபூதியை வாங்கி உபயோகப்படுத்து

வார்கள். சிறு குழந்தைகள் முதல் எல்லோரையும் வெளியில் புறப்படும் போது விபூதி தரித்து புறப்படச் சொல்லுவார்கள். அப்படிச் செல்லுகிறவர்களுக்கு யாதொரு தீங்கும் வருவதில்லை.

காலாக்கினிருத்திரோபநிஷத்தில்—விபூதியை மூன்று புண்ட்ரமாய் தரித்துக் கொள்ளும் விபூதி மஹிமையை அறிந்தவன் பிரம்மசாரியோ கிரஹஸ்தேனோ வானப்ரஸ்தேனோ ஸன்யாஸரியோ ஸமஸ்தமான மஹாபாதகங்கள் உபபாதகங்கள் இவைகளிலிருந்து விடுபட்டு பரிசுத்தனாக ஆகிறான். அவன் தேவர்கள் யாவரையும் தியானம் செய்து வனாக ஆகிறான். எல்லா புண்யதீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானம் செய்த புண்யத்தை அடைகிறான். எட்டு வீத ஸம்பத்துக்களின் ஸமிருத்தியையும் அடைகிறான். இடைவிடாது ஸகல மந்திரங்களையும் ஜபித்தவனாக ஆகிறான். ஸகல போகங்களையும் அனுபவித்து முடிவில் சிவ ஸாயுஜ்யத்தை அடைந்து விடுவான். மறுபடி திரும்பிவரமாட்டான். என காலாக்கினிருத்திரான ஸ்ரீபரமேச்வரன் கூறுகிறார்.

विष्णुं भस्मना करोति यो विद्वान् ब्रह्मचारी गृहस्थो
वानप्रस्थो यतिर्वा समस्तमहापातकोपपातकेभ्यः पूतो भवति,
स सर्वान् देवान् ध्यातो भवति, स सर्वेषु तीर्थेषु स्नातो भवति,
सर्वसंपत्समृद्धो भवति, सततं सर्वरुद्रमन्त्रजापी भवति, सकल
भोगसुगृहेहं त्यक्त्वा शिवसायुज्यमाप्नोति, न च पुनरावर्तते
न च पुनरावर्तते इत्याह भगवान् कालाशिरुद्रः ॥

தீர்புண்ட்ரம் பஸ்மநாகரோதி யோ வித்வான் ப்ரம்ம வானப்ரஸ்தோ வானப்ரஸ்தோ யதீர்வா ஸமஸ்த மஹாபாதகோபபாதகேப்ய: பூதோ பவதி, ஸ ஸர்வான்

தேவான் த்யாதோ பவதி, ஸ ஸர்வேஷு தீர்த்தேஷு ஸநாதோ பவதி, ஸர்வஸம்பத் ஸம்ருத்தோ பவதி, ஸததம் ஸர்வருத்ர மந்த்ரஜாபீ பவதி, ஸகல போகபுக் தேஹம் த்யக்த்வா சிவஸாயுஜ்ய மாப்நோதி, ந ச புனராவர்த்ததே ந ச புனராவர்த்ததே, இத்த்யாஹ பகவான் காலாக்னிருத்ர: ॥

அதர்வசிரஸிலும் ஜாபால உபநிஷத்திலும் கூறியிருப்பதாவது—விபூதியை கையில் எடுத்து வைத்துக் கொண்டு ஜபிக்கவேண்டிய மந்திரமாவது—

அग्निरिति भस्म । वायुरिति भस्म । जलमिति भस्म ।
स्थलमिति भस्म । व्योमिति भस्म । सर्वहवा इदं भस्म । मन
इत्येतानि चक्षुषि भस्मानि ॥

அக்நிநிதி பஸ்ம । வாயுநிதி பஸ்ம । ஜலமிதி பஸ்ம ।
ஸ்தலமிதி பஸ்ம । வ்யோமிதி பஸ்ம । ஸர்வம் ஹவா இதம்
பஸ்ம । மன இத்யேதாநி சக்ஷிம்ஷி பஸ்மாநி ॥

இந்த மந்திரத்தால் விபூதியை தலை முதல் எல்லா அங்
கங்களிலும் ஜலம் விடாமல் பூசிக்கொள்ள வேண்டும்.
இவ்வாறு செய்வதற்கு பாசபத வரதம் என்று பெயர்.
இதனால் அக்ஞானம் விலகி பந்தமும் விலகும். மானஸ்
தோகே, என்ற மந்திரத்தில் விபூதியை குழைத்து இட்டுக்
கொள்ளவேண்டும்.

मानस्तोके तनये मानथायुषि मानो गोषु मानो अश्वेषु रीरिषः
वीरान्मानो रुद्र भामितोवतीर्हविष्मन्तो नमसाविधेमते ॥

மானஸ்தோகே தநயே மாந ஆயுஷி மாநோ கோஷு
மாநோ அச்வேஷு ரீரிஷ: । வீரான் மாநோ ருத்ர பாமிதோ
வதீர் ஹவிஷ்மந்தோ நமஸா விதேமதே ॥

மூன்று கோடுகளாக இட்டுக்கொள்ளவேண்டும். அதில்
மேல் புண்ட்ரம் ஸாமவேத ஸ்வருபமாகும், நடுவில் யஜுர்
வேத ஸ்வருபமாகும். அடியில் ரிக்வேத ஸ்வருபமாகும்.
ஆதலால் தான் இதற்கு த்ரியாயுஷம் எனப்பெயர்.

त्रायुषं जमदग्नेः कश्यपस्य त्रायुषं ।

यदेवानां त्रायुषं तन्मे अस्तु त्रायुषम् ॥

த்ரியாயுஷம் ஜமதக்னே: கச்யபஸ்ய த்ரியாயுஷம் ।
யத்தேவாநாம் த்ரியாயுஷம் தந்மே அஸ்து த்ரியாயுஷம் ॥

இந்த மந்திரத்தால் நெற்றியிலும் இரண்டு கைகளிலும்
தொப்புளிலும் தலைபிலும் மாற்பிலும் இரண்டு பக்கங்களி
லும் வேதத்தை நம்பின பிராமணன் எப்பொழுதும் தரிக்க
வேண்டும். போதாயனமஹரிஷியும்—

ஆசார்யன் சிஷ்யனுக்கு வேதங்கள் உபதேசித்து
வீட்டுக்கு அனுப்பும் சமயத்தில் உபதேசம் செய்யும்போது
भृत्यै न प्रमदितव्यं பூத்யை நப்ரமதிதவ்யம்—என்ற பதத்திற்கு
அர்த்தம் கூறும்போது விபூதியை தரித்துக் கொள்வதை
நிறுத்தி விடாதே என உபதேசித்ததாகக் கூறிபுள்ளார்.

अत्र भूतिशब्दस्य भस्मार्थत्वं बोधायनेन उक्तं, अथातो
द्विजातीनां विपुण्ड्यधारणविधिं व्याख्यास्यामः, भृत्यै न प्रमदि-
तव्यमिति विज्ञायते ॥

அத்ர பூதி சப்தஸ்ய பஸ்மார்த்தத்வம் போதாயநோ
உக்தம், அதாதோ த்விஜாதீநாம் த்ரிபுண்ட்ர தாரண
விதிம் வ்யாக்யாஸ்யாம்; பூத்யை நப்ரமதிதவ்யமிதி
விக்குறாயதே ॥

மேலும் விபூதியை மூன்று பட்டையாக இட்டுக்
கொள்வதால் மஹாபாபங்கள் விலகுமென்றும் இது

கையினால் இட்டுக் கொள்ளும் முறை என்றும் போதாயன முனிவர் கூறுகிறார்.

मध्यमानामिकांगुष्ठैः त्रिपुण्ड्रं भस्मना कृतं ।

तत्रिपुण्ड्रं भवेद्धस्तं महापातकनाशनम् ॥

மத்யமானாமிகாங்குஷ்டை: த்ரிபுண்ட்ரம் பஸ்மநாக்ருதம் ।
தத்த்ரிபுண்ட்ரம் பவேத்தஸ்தம் மஹாபாதக நாசனம் ॥

இதற்குப்பின் -

त्र्यम्बकं यजामहे सुगन्धिं पुष्टिवर्धनं ।

उर्वरुकमिव बन्धनान्मृत्योर्मुक्षीय मामृतात् ॥

த்ரியம்பகம் யஜாமஹே ஸுகந்திம் புஷ்டி வர்தனம் ।
உர்வாகுகமிவ பந்தநாந்மருத்யோர் முக்ஷிய மாம்ருதாத் ॥

என்ற மந்திரத்தால் ஸர்வ அங்கங்களிலும் விபூதியை பூசிக்கொள்ள வேண்டும். இதனால் பரிசுத்தனாகி தனக்கு முன் பத்து தலை முறைகளும் தனக்குப்பின் பத்து தலை முறைகளும் தானும் சேர்ந்து இருபத்தேறாரு தலைமுறை பரிசுத்தமாக்குகிறான். இவன் ஆகாரம் செய்யும் போது இவனுக்குப்பக்கத்தில் அமர்ந்து ஆகாரம் உட்கொள்ளும் அனைவரும் பரிசுத்தமாக்கப்படுகிறார்கள்.

பரத்வாஜமுனிவரும்—விபூதியைத் தரிப்பதற்கு முன்பு கை கால்களை அலம்பி ஆசனம் செய்து பரிசுத்தமானபின் நெற்றியில் குறுக்காகவும் அதேபோல் வயிற்றிலும் கழுத்திலும் அக்னிஹோத்திரத்திலுண்டான விபூதியையே பஞ்ச பிரம்மம் என்ற ஸத்யோஜாதம் மந்திரங்களால் தரிக்க வேண்டும். இம்மாதிரி திரிபுண்ட்ரமாக தரித்துக் கொண்டால் செய்யும் கர்மாக்கள் யாவையும் செய்வதற்கு பரிசுத்தனாகி அதிகாரியாவான். திரிபுண்ட்ரத்தை எப்பொழுதும்

தரிக்கவேண்டும். அதனால் ஸகல பாபங்களும் விலகிவிடும். இம்மாதிரி விபூதியைத் தரித்துக் கொள்ளாமல் செய்யும் கர்மாக்கள் பயனில்லாமல் ஆகிவிடும்.

ततः प्रक्षाल्य हस्तादीनुपस्पृश्य यथाविधि ।

तिर्यक् त्रिपुण्ड्रं विधिना ललाटे हृदये गले ॥

धृत्वाऽग्निहोत्रजैव भस्मना तु प्रसन्नधीः ।

पञ्चभिर्ब्रह्मभिर्वापि कृतेन भसितेन च ॥

धृतमेतन्त्रिपुण्ड्रं स्यात् सर्वकर्मसु पावनं ।

त्रिपुण्ड्रं धारयेन्नित्यं सर्वपापविशुद्धये ॥

अतोऽग्निहोत्रजैव भस्मना तु त्रिपुण्ड्रकं ।

नित्यं द्विजैः प्रमोदेन धार्य कर्मविशुद्धये ॥

अन्यथा सर्वकर्माणि न फलन्ति कदाचन ॥

தத: ப்ரக்ஷாஸ்ய ஹஸ்தாதீநுபஸ்ப்ருச்ய யதா விதி ।
திர்யக் த்ரிபுண்ட்ரம் விதிநா லலாடே ஹ்ருதயே களே ॥
த்ருத்வாக்னிஹோத்ரஜேநைவ பஸ்மநா து ப்ரஸன்னதீ: ।
பஞ்சபிர் பிரம்மபிர்வாபி க்ருதேந பஸிதேந ச ॥
த்ருதமேதத்ரிபுண்ட்ரம் ஸ்யாத் ஸர்வகர்மஸு பாவநம் ।
த்ரிபுண்ட்ரம் தாரயேந்நித்யம் ஸர்வபாப விசுத்தயே ॥
அதோக்னிஹோத்ரஜேநைவ பஸ்மநா து த்ரிபுண்ட்ரகம் ।
நித்யம் த்விஜை: ப்ரமோதேந தார்யம் கர்மவிவ்ருத்தயே ।
அந்யதா ஸர்வகர்மாணி நபலந்தி கதாசன ॥

காத்யாயந முனிவரும்—ச்ராத்தம் செய்யும்போதும் யாகம் செய்யும் போதும் ஜபம் செய்யும் போதும் ஹோமம் செய்யும் போதும் வைச்வதேவம் செய்யும் போதும் தேவ

பூஜை செய்யும் போதும் விபூதியை தரித்துக்கொண்டு பரிசுத்தனாகி யமனை ஜயித்து விடுகிறான்.

காத்யாயன:—श्रद्धे यज्ञे जपे होमे वैश्वदेवे सुरार्चने ।

धृतिस्त्रिपुण्ड्रः पूतात्मा मृत्युं जयति मानवः ॥

காத்யாயந:- ச்ராத்ந்தே யக்ஞே ஜபே ஹோமே வைச்வ தேவே ஸுரார்ச்சநே । த்ருதத்ரிபுண்டர்: பூதாத்மாம்ருத்யம் ஜயதி மானவ: ॥

வேறு ஸ்மிருதியிலும் விபூதியை த்ரிபுண்டரமாய் தரிப்பது மிகபுண்யமாகும். அம்முன்று கோடுகளும் பிரம்மா விஷ்ணு சிவன் இவர்களின் ஸ்வரூபமாகும். பயங்கரமான ராகுஸர்கன் மற்றும் மட்டமான துஷ்ட கிரஹங்கள் எல்லாம் விபூதியைத் தரித்தவனைக் கண்டு ஓடிவிடுவார்கள். இதில் சந்தேஹமில்லை.

त्रिपुण्ड्रं परमं पुण्यं ब्रह्मविष्णुशिवात्मकं ।

ये घोरा राक्षसाः श्रेता ये चान्ये क्षुद्रजन्तवः ॥

त्रिपुण्ड्रधारिणं दृष्ट्वा पलायन्ते न संशयः ॥

த்ரிபுண்ட்ரம் பரமம் புண்யம் ப்ரம்மவிஷ்ணு சிவாத்மகம் । யே கோராராக்ஷஸ்ர: ப்ரேதாயே சாந்யே க்ஷுத்ரஜந்தவ:॥ த்ரிபுண்ட்ர தாரிணம் த்ருஷ்ட்வா பலாயந்தே நஸம்சய: ॥

லோகாக்கி என்னும் முனி கூறுவதாவது—

த்ரிபுண்ட்ரமாக விபூதியைத் தரித்துக்கொள்ளும் போது ஸ்ரீபரமேச்வரனை மனதினால் தியானம் செய்து கொண்டு தரிப்பவனான மஹாத்மாவால் மூன்று உலகங் களும் தரிக்கப்பட்டதாக ஆகின்றன.

त्रिपुण्ड्रं धारयेद्यस्तु शिवप्रवणमानसः ।

भूर्भुवस्वस्त्वयो लोकाः धृतास्तेन महात्मना ॥

த்ரிபுண்ட்ரம் தாரயேத்யஸ்து சிவ ப்ரவணமானஸ: । பூர்புவஸ்வஸ்த்ரயோ லோகா: த்ருதாஸ்தேந மஹாத்மநா॥

மேலும் விபூதி ருத்ராக்ஷத்தைத் தரிக்கும் பிராமண சிரேஷ்டன் பரிசுத்தனாக ஆகி உலகில் ஏற்படும் வியாதி பாபம் பஞ்சம் திருட்டு இவைகளை எல்லாம் வராமல் தடுத்து விடுவான். இம்மாதிரி விபூதி ருத்ராக்ஷம் தரிப்பவன் திரும்பி வராத பரப்பிரம்மத்தை அடைவான்.

त्रिपुण्ड्रधृतिप्रवरः यो रुद्राक्षधरः शुचिः ।

स हन्ति रोगदुर्लभ्याधि दुर्भिक्ष तस्करान् ॥

स प्राप्नोति परं ब्रह्म यतो नावर्तते पुनः ॥

த்ரிபுண்ட்ர த்ருக்விபரவர: யோ ருத்ராக்ஷதர: சுசி: । ஸ ஹந்தி ரோக துரித வ்யாதி துர்பிக்ஷதஸ்கரான் ॥ ஸப்ரரப்நோதி பரம் ப்ரம்ம யதோ நாவர்ததே புந: ॥

சாதாதபமுனிவர் கூறுவதாவது—

ஸத்யம் பேசுவது ஆசாரமாய் இருப்பது தவம்செய்வது ஓளபாஸன அக்னிஹோமங்கள் புண்யதீர்த்தஸ்நானங்கள் தேவபூஜை முதலியவைகளை விபூதி தரிக்காமல் செய்தால் அவை யாவும் வீணாகிவிடும்.

सत्यं शौचं तपो होमः तीर्थं देवादिपूजनं ।

तस्य व्यर्थमिदं सर्वं यस्त्रिपुण्ड्रं न धारयेत् ॥

ஸத்யம் செளசம் தபோ ஹோம: தீர்த்தம் தேவாதிபூஜனம் । தஸ்ய வ்யர்த்தமிதம் ஸர்வம்யஸ்த்ரிபுண்ட்ரம் நதாரயேத்॥

ஸ்மிருதி ஸாரஸமுச்சயத்திலும்—பெரியோர் செய்துவந்த ஆசாரங்களை அனுஷ்டிக்க முடியாதவனும் மனதினால் பாபங்களை செய்தவனும் தீர்ப்புண்டீரமாக விபூதி தரித்த வனாக ஆகிறபொழுது அவன் பரிசுத்தனாக ஆக்கிவிடுவான்.

அशक्तः सम्याचारे मनसा पापमाचरन् ।

शुचिरेव भवेन्नित्यं त्रिपुण्ड्रस्य तु धारणात् ॥

அசக்த: ஸமயாசாரே மனஸா பாபமாசரன் ।

சுசிரேவ பவேந்நித்யம் த்ரீபுண்டீரஸ்யது தாரணாத் ॥

ஸ்மிருதி பாஸ்கரத்தில்—மனிதனை பிரகாசிக்கச் செய்ய தால் பஸிதமென்றும் பாபங்களைச் சாம்பலாக ஆக்கிவிடுவ தால் பஸ்மாவென்றும் மனிதர்களுக்கு ஐச்வரியத்தைக் கொடுப்பதால் பூதியென்றும் சரீரத்தை ரக்ஷிப்பதால் ரக்ஷையென்றும் சொல்லப்படுகிறது.

भासनाद्भूतं प्रोक्तं भस्मकल्मषभक्षणात् ।

भूतिर्भूतिकरी पुंसां रक्षा रक्षாகरी पराम् ॥

பாஸநாத் பஸிதம் ப்ரோக்தம் பஸ்ம கல்மஷபக்ஷணாத் ।

பூதிர்பூதிகரீ பும்ஸாம் ரக்ஷா ரக்ஷாகரீ பராம் ॥

தர்மஸாரஸுதாநிதி என்றும் நூலில் கூறியிருப்பதாவது—

வேதோக்தமான மந்திரத்தால் செய்யப்பட்ட விபூதியை எப்பொழுதும் மந்திரத்தைச் சொல்லித் தரித்துக் கொள்வதால் சிவஸாயுஜ்யத்தை அடைவான்.

त्रिपुण्ड्रकं सदा कुर्यात् मन्त्रपूतेन भस्मना ।

वेदोक्तेन विधानेन शिवसायुज्यमाप्नुयात् ॥

த்ரீபுண்டீரகம் சடா குர்யாத் மந்த்ரபூதேந பஸ்மநா ।

வேதோக்தேந விதானேந சிவஸாயுஜ்யமாப்நுயாத் ॥

மஹாபாரதத்திலும்—

பீஷ்மர் தர்மபுத்ரரைப் பார்த்துக் கூறியிருப்பதாவது— ஓராஜன்! நீண்டகாலம் ஜீவித்து இருக்க விரும்புகிறவனும் நிரம்பப் பொருள்களை விரும்புகிறவனும் மோக்ஷத்தை விரும்புகிறவனும் தினந்தோறும் விபூதியைத் தரித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

आयुष्कामोथवा राजन् भूतिकामोथवानरः ।

नित्यं वै धारयेत् भस्म मोक्षकामी च वै द्विजः ॥

ஆயுஷ்காமோதவா ராஜன் பூதிகாமோதவா நர ।
நித்யம் வை தாரயேத் பஸ்ம மோக்ஷகாமீ ச வை த்வீஜ: ॥

க்ரியாஸாரம் என்ற நூலில்—கண்கள் வரையிலும் நெற்றியிலும் மூன்று பட்டையாக விபூதியை எப்பொழுதாவது தரித்துக் கொண்டால் கூட அவன் ருத்ரனுக்கொப்பாவான் இதில் சந்தேஹமில்லை.

नेत्रयुष्मप्रमाणं वा फाले दीप्तं त्रिपुण्ड्रकं ।

कदाचिद्भस्मना कुर्यात् स रुद्रो नाल संशयः ॥

நேத்ர யுக்மப்ரமாணம் வா பாலே தீப்தம் த்ரீபுண்டீரகம்
கதாசித்பஸ்மநாகுர்யாத் ஸருத்ரோ நாக்ரஸம்சய: ॥

மேலும் இதே நூலில் பிரணவத்திலுள்ள மூன்று அக்ஷரங்களின் ஸ்வரூபமே மூன்றுவிரல்களாகும். அதாவது அகாரத்தின் ஸ்வரூபம் மோத்ரவிரலாகும். உகாரத்தின் ஸ்வரூபம் நடுவிரல். மகாரத்தின் ஸ்வரூபமே ஆன்காட்டி விரலாகும். இம்மூன்று விரல்களாலும் விபூதி தரித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

अकारो अनामिका प्रोक्ता बुकारो मध्यमांगुलिः ।

मकारस्तर्जनी तस्मात् विभिः कुर्यात्त्रिपुण्ड्रकम् ॥

அகாரோ அனாமிகா ப்ரோக்தா ஹ்யுகாரோ
மத்யமாங்குலி: ।

மகாரஸ்தாண்டீ தஸ்மாத் த்ரிபி: குர்யாத் த்ரிபுண்ட்ரகம் ॥
போதாயன ஸூத்திரத்திலும்— வீபூதி உண்டு பண்ண
வேண்டிய விதியையும் தரிக்கவேண்டிய விதியையும்
கூறப்போகிறோம். பரிசுத்தமாக இருந்து கொண்டு நல்ல
லக்ஷணமுள்ள கோவின் (பசுவின்) சாணியை கொண்டு
வரவேண்டும். விகாரமுள்ளது பைத்தியம் உள்ளது லக்ஷண
மில்லாதது, குறைவான அவயவங்களுள்ளது மலடியானது,
தோல் இல்லாமல் எலும்புகுந்தது அசுத்தபக்ஷணம் செய்
வது ஆகிய இம்மாதிரியான பசுக்களை விட்டு நல்ல லக்ஷண
முள்ள கோவின் சாணியை எடுத்து பிண்டமாகச் செய்து
காயவைத்து வெண்மையான பதர் முதலியவற்றால் மூடி
ஒளபாஸனாக்கினியிலோ அக்கினிஹோத்ராக்கினியிலோ லௌகிகி
காக்கினியிலோ மண் பாத்திரத்திலோ, வைக்க வேண்டும்.
பின்பு அந்த வீபூதியை கீழே சொல்லப்படும் மந்திரங்களால்
ஸ்பரிசிக்க வேண்டும். அந்த மந்திரங்கள் ஆரம்பத்தை
மட்டிலும் இங்கு எழுதுகிறோம்.

ईशानः-तत्पुरुषाय-अधोरेभ्यः-वामदेवाय-सद्योजातं,

நசாந :- தத்புருஷாய—அகோரப்ய :- வாமதேவாய—
ஸத்யோஜாதம்—

மறுபடியும் ஸத்யோஜாதம் முதலான ஐந்து மந்திரங்களால்
எடுத்து நடுவிரல் மோதிரவிரல் கட்டை விரல்களால்
குழைத்து த்ரியாயுஷம் என்ற மந்திரங்களால் மூன்றுபட்டை
யாகத் தரித்துக் கொள்ள வேண்டும். நெற்றியிலும் மார்பிலும்
இரண்டு தோள்களிலும் கழுத்திலும் வயிற்றிலும் தலையிலும்
வெண்மையான பஸ்மத்தை தினமும் தரிக்கவேண்டும்.
இதில் சோம்பல் அடையக்கூடாது—

**अथतो विभृत्संपादनधारणविधिं व्याख्यास्यामो
शुचिर्भूत्वा विकटांगामुन्मत्तामशिवं हीनातिरिक्तां गां वन्ध्यां**

अस्थिबहुलां अशुद्धभक्षणीं विहाय सुलक्षणाया गोर्गोमयमादाय
पिण्डं कृत्वा संशोष्य श्वेतपचनीयैः संभारैः प्रच्छाद्य गृह्याग्नौ
वैतानेवा पचनेवोपोषयेत् बिल्वफलपात्रे मृन्मये वा स्थापयेत् ।
अथ तद्भस्म समादायाभिमन्त्रयते । ईशानःसर्व....शिवो । तत्पुरु
षाय....चोदयात् । अधोरेभ्यो....रूपेभ्यः । वामदेवाय....
मनोन्मनायनमः । सद्योजातं....भवोद्भवाय नमः ।....पुन-
रेवाभिमृशति । सद्योजातमिति पंचभिः मानस्तोके इति
मध्यमानाभिकांगुष्ठैः समादाय तूष्णीमद्भिः समुदायुत्य त्र्यायुष-
मिति त्रिपुण्ड्रं धारयेत् । अथाप्युदाहरन्ति ॥

ललाटे हृदि दोर्दन्द्वे गले कुक्षौ शिरस्यथ ।

धारयेच्च सितं भस्म द्विजो नित्यमनन्दिनः ।

அதாதோ விபூதி ஸம்பாதன தாரணவிதிம் வ்யாக்
யாஸ்யாமோ சுசிர்பூத்வா விகடாங்காமுன்மத்தாம்
சிவாம் ஹீநாதிரிக்தாம் காம் வந்த்யாம் அஸ்திபஹ்ஸாம்
அசுத்தபக்ஷணீம் விஹாய ஸுலக்ஷணாயா கோர் கோமய
மாதாய பிண்டம் கருத்வா ஸம்சோஷ்ய ச்வேதபசநீயை :
ஸம்பாரை : ப்ரச்சாத்ய க்ருஹ்யாக்நௌ வைதானேவா
பசநேவோ-போஷயேத் பில்வபலபாத்ரே ம்ருண்மயேவா
ஸ்தாபயேத் । அத தத்பஸ்ம ஸமாதாயாபிமந்த்ரயதே ।
நசாந : ஸர்வ...சிவோம் । தத்புருஷாய....சோதயாத் ।
அகோரேப்யோ....ருபேப்ய : । வாமதேவாய....மநோன்ம
நாயநம : । ஸத்யோஜாதம்....பவோத்பவாயநம : । புந
ரேவாபிம்ருசதி । ஸத்யோஜாதமிதி பஞ்சபி : மாநஸ்

தோகே இதிமத்யமாநாமிகாங்குஷ்டை : ஸமாதாய
தூஷ்ணீமதி : ஸமுதாயத்ய த்ரியாயுஷமிதி த்ரிபுண்ட்ரம்
தாரயேத் । அதாப்யுதாஹரந்தி —

லலாடே ஹ்ருத்தோர்த்வந்த்வே களே குக்ஷேள
சிரஸ்யத ।

தாரேயச்ச ஸிதம் பஸ்ம த்விஜோ நித்யமதந்த்ரித : - ॥

கூர்மபுராணத்திலும் பிரம்மதேவன் மூன்று புண்ட்ரமாய்
விபூதி தரித்துக்கொள்வதைத் தனது ஸ்ருஷ்டியின் வியாஜ
மாய் அதன் பெருமையைக் கூறியுள்ளார்... அதாவது
நெற்றியை வர்துளமாய்ப் படைக்காமல் குறுக்கு நீளத்தில்
படைத்தது விபூதியை மூன்று புண்ட்ரமாய் தரிப்பதற்
கேயாம்.

सृष्टा सृष्टिच्छलेनाह विष्णुस्य प्रशस्ता ।

ससर्ज स ललाटं हि तिर्यगूर्ध्वं न वतुलम् ।

ஸ்ரஷ்டா ஸ்ருஷ்டிச்சலேநாஹ த்ரிபுண்ட்ரஸ்ய
ப்ரசஸ்ததாம் ।

ஸஸர்ஜ ஸ லலாடம் ஹி திர்யகூர்த்வம் ந வர்த்துளம் ॥

மேலும் அரசன் தனது பெயர் பதித்த பட்டயத்தை தரித்த
ஸைவகளை தன்னைச் சேர்ந்தவன் என எப்படி நினைக்
கிறானோ, அவ்வாறு ஸ்ரீபரமேச்வரன் மூன்று புண்ட்ரமாக
விபூதி தரித்தவனை தன்னைச் சேர்ந்தவன் என நினைக்கிறார்.

यथा राजा स्वचिन्हां कं स्वजनं मन्यते सदा ।

तथा शिवस्त्रिपुण्ड्रं कं नरं स्वमिति मन्यते ॥

யதா ராஜா ஸ்வசின்ஹாங்கம் ஸ்வஜனம் மன்யதே
ஸதா ।

ததா சிவஸ்த்ரிபுண்ட்ராங்கம் நரம் ஸ்வமிதி மன்யதே ॥

ப்ரஹ்ம கைவர் தத்திலும் வேத சாஸ்திரங்களை நம்பின
வர்கள் வேதோத்தமான மந்திரங்களால் செய்யப்பட்ட
அக்னிஹோத்ர அக்னியில் உண்டு பண்ணப்பட்ட
விபூதியை சிரஸ்ஸிலும் நெற்றியிலும் மார்பிலும் கைகளிலும்.
மந்திரங்களைச் சொல்லித் தரித்துக்கொள்ளவேண்டும்.
இவ்வாறு தரித்துக் கொண்டவர்கள் ஆயிரம் நூறு கோடி
தீர்த்தங்களில் ஸ்நானம் செய்த புண்பத்தையும் சிறந்த
பூமி முழுவதையும் சிறந்த அக்னிஹோத்ரியினிடத்தில்
தானம் செய்யத் புண்பத்தையும் அடைவான் —

धायं भस्म सदाग्निहोत्रजनितं यद्वैदिकं वैदिकैः

तिर्यक् पुंड्रतया ललाटफलेकं वक्षस्थले मस्तके ।

बाह्योर्मन्त्रपुरःसरं क्रतुशतं तैरेव सम्यक्कृतं

स्नातं तीर्थसहस्रकोटिषु धरा दत्तानवधोखिला ॥

தார்யம் பஸ்ம ஸதா க்னிஹோத்ரஜநிதம்யத்வைதிகம்
வைதிகை :

திர்யக் புண்ட்ரதயா லலாடபலகேவக்ஷஸ்தலே மஸ்தகே ।

பாஹ்வேவோர் மந்த்ரபுர : ஸரம் க்ரதுசதம் தைரேவ
ஸம்யக்ருதம்

ஸநாதம் தீர்த்தஸஹஸ்ரகோடிஷுதரா தத்தநாவத்யே
கிலா ॥

சங்கரஸம்ஹிதையிலும் படித்தவனோ படிக்காதவனோ
விபூதியை தரித்துக்கொண்டு உணவை உட்கொண்டால்
அந்த ஆகாரத்தை ஸ்ரீபார்வதி தேவியுடன் ஸ்ரீபரமேச்
வரன் உட்கொள்கிறார் —

यत्र भुज्जीत भस्माङ्गी सूखीवा पण्डितोऽपि वा ।

तत्र भुंक्ते महादेवः सपत्नीको वृषध्वजः ॥

யத்ர புஞ்ஜீத பஸ்மாங்கீ மூர்க்கோவா பண்டிதோபிவா ।
ததர புங்க்தே மஹாதேவ : ஸபத்நீகோ வ்ருஷத்வஜ : ॥
மனிதர்களுக்கு முக்தியாகிற ஸ்திரீயை வசப்படுத்த மருந்து
விபூதியே ஆகும். (அதாவது முக்திகிடைத்து விடுமென
கருத்து).

भूतिरेवौषधं पुंसां मुक्तिस्तीवश्यकर्मणि ॥

பூதிரேவௌஷதம் பும்ஸாம் முக்தி ஸ்த்ரீவச்யகர்மணி ॥
பட்டணங்களுக்குள் எப்படி காசீ கேஷத்திரம் மிகச்
சிறந்ததோ, அவ்வாறு புண்ட்ரங்களுக்குள் விபூதியினால்
மூன்று புண்ட்ரமாக தரிப்பதே மிகச்சிறந்ததாகும்.

यथा पुरेषु सर्वेषु पुरी वाराणसी शुभा ।

तथा शुभं त्रिपुण्ड्रं च सर्वपुण्ड्रेषु कथ्यते ॥

யதா புரேஷு ஸர்வேஷு புரீ வாராணஸீ சுபா ।
ததா சுப்ரம் த்ரீபுண்ட்ரம்ச ஸர்வ புண்ட்ரேஷு கத்யதே ॥
புருஷார்த்த போதத்தினாலும்— அக்னிஹோத்திரத்தில்
உண்டான விபூதியையோ விரஜா ஹோமத்தினால் உண்
டான விபூதியையோ சுத்தமான பாத்திரத்தில் வைத்து
பக்தியுடன் தரித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

भस्माग्निहोत्रं वाऽथ विरजाग्निसमुद्धवं ।

आदरेण समादाय शुद्धे पात्रे निधाय तत् ॥

பஸ்மா க்னிஹோத்ரஜம் வாத விரஜாக்னி ஸமுத்தபவம் ।
ஆத்ரேண ஸமாதாய சுத்தே பாத்ரே நிதாய தத் ॥
க்ரியாஸாரத்திலும்— விபூதியை பூமியில் விழும்படி செய்யக்
கூடாது. அப்படி விழுந்தால் எவ்வளவு தூள்கள் பூமியில்
விழுகின்றனவோ அவ்வளவு ஆயிரம் வருஷங்கள் ரௌரவம்
என்ற நரகத்தில் விழுந்து கஷ்டப்படுவான்.

यावन्तः पतिता भूमौ भस्मनः परमाणवः ।

तावद्वर्षसहस्राणि सौरवं नरकं व्रजेत् ॥

யாவந்த : பதிதா பூமௌ பஸ்மந : பரமாணவ : ।

தாவத் வர்ஷஸஹஸ்ராணி ரௌரவம் நரகம் வ்ரஜேத் ॥

ஆதித்யபுராணத்தில்-விபூதி மஹிமையை பலவாறாகக்
கூறி முடிவில், திரிபுண்ட்ர தாரணத்தைக் கூறும் சாஸ்திர
வசனங்கள் ஆயிரக்கணக்காக உள்ளன. அவைகளைப்பெயல்
லாம் கூறினால் இந்த கிரந்தம் பெரிதாகிவிடும் எனக் கூறப்
படவில்லை.

இங்கு ஸ்மிருதிகளில் பைத்ருகமான சிராத்தங்களில்
விபூதி ருத்ராஷ்டம் தரித்துக்கொண்டு செய்யவேண்டுமென
பல வசனங்கள் இருக்கின்றன. ஆதலால் பல பெரியோர்
கள் பித்ருமாத்ருசிராத்தம் அமாவாஸ்யை தர்பணங்கள்
லும் விபூதி தரித்துக்கொண்டு செய்வதுண்டு. சிலர் அவ்
வாறு தரித்துக்கொள்ளாமலும் செய்வார்கள். இந்த இடத்
தில் வைத்யநாத தீக்ஷிதர் போன்ற மஹான்கள், தங்கள்
குலத்தில் பெரியோர்கள் எப்படிச் செய்தார்களோ, அப்படி
செய்ய வேண்டுமென கூறியுள்ளார்கள்.

பஸ்மஜாபாலோபநிஷத்திலும்—விபூதி உண்டுபண்ண
வேண்டிய முறைபற்றி ஜபஹோமங்களுடன் கூறி மந்திரத்
தால் விபூதியை ஜலம்விட்டு தரித்துக்கொண்டு கடைசி
யில் இரண்டு கைகளையும் அலம்பி அலம்பிய ஜலத்தை
வலதுகையில் வைத்துக்கொண்டு, आःपुनस्तु- ஆப: புனந்து
என்ற மந்திரத்தால் உட்கொள்ளவேண்டும் என உபதேசிக்
கிறார்.

இப்படி விபூதியை தரிக்கும்போதெல்லாம் பெரியோர் கூள் செய்வது வழக்கம். இந்த அலம்பிய ஜலத்தை பூமியில் விடக்கூடாது, பூமியில் விடக்கூடாது, என இரண்டுமுறை உபநிஷத்து கூறுகிறது. மூன்று வேளைகளிலும் இம்மாதிரியே தவறாமல் விபூதியை தரிக்கவேண்டும். விபூதி தரிக்காமல் ஜலம்கூட சாப்பிடக்கூடாது. ஸந்தியோபாஸனம் முதலிய கர்மாக்களை செய்யக்கூடாது.

ततःप्रक्षाल्य तद्भस्मापः पुनन्त्विति पिवेत् । नाधो त्याज्यं
नाधो त्याज्यम् । एतन्मध्याह्नसायाह्वेषु त्रिकालेषु विधिवद्भस्मा
रणमप्रमादेन कार्यं । प्रमादात्पतितो भवति । ब्राह्मणानामयमेव
धर्मः । एवं भस्मधारणमकृत्वा नाश्वीयादोऽन्नमन्यद्वा ।
प्रमादात्तथक्त्वा भस्माधारणं न गायत्रीं जपेत् । न जुहुया-
दग्नौ तर्पयेद्देवानृषीन्पित्रादीन् ।

தத : ப்ரக்ஷால்ய தத்பஸ்மாப : புனந்த்விதி பிபேத் ।
நாதோத்யாஜ்யம் நாதோத்யாஜ்யம் । ஏதன்மத்யான்ன
ஸாயாஹ்நேஷ் த்ரிகாலேஷ் விதிவத்பஸ்தாரணம
ப்ரமாதேந கார்யம் । ப்ரமாதாத்பதிதோபவதி । ப்ராஹ்
மணூநாமயமேவ தர்ம : । ஏவம் பஸ்தாரணம க்ருத்வா
நாச்வீயாதாபோஸன்னமந்யத்வா । ப்ரமாதாத்யக்த்வா
பஸ்தாரணம் ந சாயத்ரீம் ஜபேத் । ந ஜஹ்யாதக்த்நெந
தர்பயேத் தேவாந்ருஷீந் பித்ராதீந் ।

ருத்ராஷ்ட மஹிமை

ருத்ராஷ்டஜாபாலோபநிஷத்தில் — புஸுண்டர் என்ற மஹிஷி காலாக்கினி ருத்ரரான ஸ்ரீ பரமேச்வரனைப் பார்த்து ருத்ராஷ்டத்தின் உற்பத்தி முதலியவற்றைக் கூறவேண்டுமென வேண்டினார். அப்பொழுது பரமேச்வரன், “நான் ஆயிரம் வருஷம் கண்ணை மூடி தியானம் செய்துகொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது என் கண்ணிலிருந்து ஜலபிந்துகள் வீழ்ந்தன. அவைகளே பெரிய ருத்ராஷ்ட மரமாக (விருக்ஷமாக) முளைத்தன. பக்தர்களுக்கு அனுக்ரஹம் செய்வதற்காகவே இந்த மரங்கள் முளைத்தன. பக்தர்கள் இதைத் தரித்துக்கொள்வதால் பகல் இரவுகளில் செய்த பாபம் விலகிவிடும். மேலும் ருத்ராஷ்டத்தை நல்ல காரியங்கள் செய்யும்போது தரிசித்தால் அந்த கர்மத்தின் புண்பத்தை லக்ஷம் மடங்காக ஆக்கிவிடும். அதை ஸ்பரிசிப்பதால் புண்ப கர்மாக்களின் புண்பமானது கோடி மடங்காக ஆகிவிடும். புண்ப கர்மங்களைச் செய்யும்போது தரிப்பதால் நூறு கோடி மடங்கு புண்பத்தை அடைவான். மனிதன் ருத்ராஷ்டத்தைத் தரித்துக்கொண்டு கையிற் ருத்ராஷ்ட மாலையை வைத்துக்கொண்டு பஞ்சாஷ்டரம் முதலிய மஹா மந்திரங்களை ஜபித்தால் ஜப புண்யமானது ஆயிரம் லக்ஷம் கோடி மடங்காகவும் அந்த சமயத்தில் தரிப்பதால் நூறு லக்ஷம் கோடி மடங்காகவும் ஆகும்.

நெல்லிக்காய் அளவு பிரமாணமுள்ள ருத்ராஷ்டமானது மிகச் சிறந்ததாகும். எலந்தப்பழம் பிரமாணமுள்ள ருத்ராஷ்டம் நடுத்தரமான பயனை அளிக்கும். கடலை அளவு பிரமாணமுள்ள ருத்ராஷ்டம் தரிப்பது கடைசிதரமாகும்.

दिव्यवर्षसहस्राणि चक्षुरुन्मीलितं मया ।

भूमावक्षिपुटाभ्यां तु पतिता जलविन्दवः ॥

तत्राश्रुविन्दवो जाता महारुद्राक्षवृक्षकाः ।

स्थावरत्वमनुग्राप्य भक्तानुग्रहकारणात् ॥

भक्तानां धारणात्पापं दिவாரानிகுத் றரேத் ।

लक्षं तु दर्शनापुण्यं कोटिस्तत्स्पर्शनाद्भवेत् ॥

तस्य कोटिशतं पुण्यं लभते धारणात् ॥

लक्षकोटिसहस्राणि लक्षकोटिशतानि च ॥

तज्जபாலும்தே புண்யம் நரோ ருத்ராஷ்டாபரணாத் ।

धात्री फलप्रमाणं यच्छ्रेष्ठमेतदुदाहृतम् ॥

बद्रीफलमात्रं तु मध्यमं प्रोच्यते बुधैः ।

अधमं चणमात्रं स्यात्प्रक्रियैषा मयोच्यते ॥

திவ்யவார்ஷ ஸஹஸ்ராணி சக்ஷுருண்மீலிதம் மயா ।

பூமாவக்ஷி புடாப்பயாம்து பதிதா ஜலபிந்தவ : ॥

தத்ராசுரு பிந்தவோ ஜாதா மஹா ருத்ராக்க்ஷ வருக்ஷகா : ।

ஸ்தாவரத்வ மனுப்ராப்ய பக்தானுகர்ஹ காரணாத் ॥

பக்தாநாம் தாரணுத்தபாபம் திவாராத்ரிக்குதம் ஹரேத் ।

லக்ஷம்து தாசநாத்புண்யம் கோடிஸ்தத் ஸ்பாசநாத்
பவேத் ॥

தஸ்ய கோடிசதம் புண்யம் லபதே தாரணநர : ।

லக்ஷகோடி ஸஹஸ்ராணி லக்ஷகோடி சதாநிச ॥

தஜ்ஜபாலுபதே புண்யம்நரோ ருத்ராக்க்ஷதாரணாத் ।

தாத்ரீபல ப்ரமாணம் யத்சரேஷ்ட மேததுதா ஹ்ருதம் ॥

பதரீபல மாத்ரம்து மத்யமம் ப்ரோச்யதே புதை : ।

அதமம் சணமாத்ரம் ஸ்யாத் ப்ரக்ரியையஷா மயோச்யதே ॥

தானுக துவாரம் உள்ள ருத்ராக்க்ஷம் மிகச் சிறந்ததாகும்.
மனிதனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட துவாரமுள்ளது மத்யமமாகும்.
ஸமமாய் வழவழப்பான பெரிதான ருத்ராக்க்ஷங்களை பட்டுக்
கயிற்றினால் கோத்து தரித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

स्वयमेव कृतं द्वारं रुद्राक्षं सादिहोत्तमम् ।

यत्तु पौरुषयत्नेन कृतं तन्मध्यमं भवेत् ॥

समान्निगधान्दृष्टान्स्थूलान्क्षौमसूत्रेण धारयेत् ॥

ஸ்வயமேவ க்ருதம் த்வாரம் ருத்ராக்க்ஷம் ஸ்யாதி
ஹோத்தமம் ।

யத்து பெளருஷயத்நேந க்ருதம் தன்மத்யமம் பவேத் ॥

ஸமான்ஸநிக்தான் த்ருடான் ஸ்தூலான்
கெக்ஷளமஸுத்திரேண தாரயேத் ॥

ஒரு முகமுள்ள ருத்ராக்க்ஷமானது பரதத்வமான பரம்
பிரமத்தின் ஸ்வருபமாகும். இதை தரிப்பதால் இந்திரியஜய
மடைந்து பரதத்வஸ்வருபத்தில் கலந்து விடுவான்.

ஓ முனிச்சேஷ்டரே ! இரண்டு முகமுள்ள ருத்ராஷ்டமானது அந்தநாசிவரஸ்வரூபமாகும். அதை தரிப்பதால் அந்த நாசிவரரான பரமேசுவரன் திருப்தி அடைவான். மூன்று முகமுள்ள ருத்ராஷ்டமானது கார்ஹபத்யம், தக்ஷிணக்னி, ஆஹவநீயம் என்ற மூன்று அக்னிகளின் ஸ்வரூபமாகும். அதை தரிப்பதால் அக்னிபகவான் என்றும் திருப்தியுடன் இருப்பார். நான்கு முகமுள்ள ருத்ராஷ்டமானது சதுர் முகனான பிரம்மாவின் ஸ்வரூபமாகும். அதை தரிப்பதால் எப்பொழுதும் பிரம்ம தேவன் சந்தேதாஷ்டமடைவார். ஐந்து முகமுள்ள ருத்ராஷ்டமானது ஐந்து முகமுள்ள பரமேசுவரனின் ஸ்வரூபமாகும். அதை தரிப்பதால் ஹத்தி முதலிய பாபங்கள் விலகும். ஆறு முக ருத்ராஷ்டமானது ஆறுமுகக் கடவுளின் ஸ்வரூபமாகும். அதை தரிப்பதால் ஆறுமுகன ஸ்ரீ முருகக்கடவுளின் அருளால் மிகுந்த ஐசுவரியமும் சிறந்த ஆரோக்யமும் ஏற்படும். இந்த ஆறு முக ருத்ராஷ்டத்தை தரிப்பதால் புத்தி கலக்கம் நீங்கும். ஞானமேற்படும். பரிசுத்தி ஏற்படும். இந்த ஆறு முக ருத்ராஷ்டத்திற்கு கணபதி தேவதை என மஹான்கள் கூறுகின்றனர். ஏழு முக ருத்ராஷ்டமானது ஸப்தமாத்ருகா கணங்களை தெய்வமாக உடையது. அதை தரிப்பதால் மிகுந்த ஐசுவரியமும் மிகுந்த ஆரோக்யமும் ஏற்படும். எப்பொழுதும் தரிப்பதால் பரிசுத்தியும் ஞானமும் ஏற்படும். எட்டு முக ருத்ராஷ்டமானது அஷ்ட மாத்ருகா கணங்களை தெய்வமாக உடையது. இதை தரிப்பதால் அஷ்டவஸுக்கள் கங்கா தேவி இவர்கள் ப்ரீதி அடைவார்கள். ஸத்தியத்தைக் கைபிடித்த கங்காதேவி முதலியவர்கள் திருப்தி அடைவார்கள். ஒன்பது முக ருத்ராஷ்டமானது நவசக்திகளை தெய்வமாக உடையது. இதை தரிப்பதால் நவசக்திகள் திருப்தர்களாக ஆகிறார்கள். பத்து முகமுள்ள ருத்ராஷ்டமானது யமனை தேவதையாக உடையது. இதை தரிப்பதால் நவக்ரஹதசாபுத்திகளால் ஏற்படும் தோஷங்கள் யாவும் நீங்கும். பதினென்று முகமுள்ள ருத்ராஷ்டமானது ஏகாதச ருத்ரர்களை தெய்வமாக உடை

யது. இதை தரிப்பதால் நல்ல பாக்யங்களெல்லாம் உண்டாகும். பன்னிரண்டு முக ருத்ராஷ்டமானது மஹாவிஷ்ணுவை தெய்வமாக உடையது. இதை தரிப்பதால் பன்னிரண்டு சூரியமூர்த்திகளை தரித்தவனாக ஆகிறான். பதிமூன்று முக ருத்ராஷ்டமானது கோரியதை எல்லாம் அளிக்கும். ஸகல காரிய சித்திகளையும் அளிக்கும். இதை தரிப்பதால் காம தேவன் பிரஸன்னனாவான். பதினான்கு முக ருத்ராஷ்டமானது ருத்ரேநத்திரத்திலிருந்து உண்டானது. இதை தரிப்பதால் எல்லாவித வியாதிகளையும் போக்கி எப்பொழுதும் ஆரோக்யத்தையும் அளிக்கும்.

एकवक्त्रं तु रुद्राक्षं परतत्त्वस्वरूपकं ।

तद्धारणात्परे तत्त्वे लीयते विजितेन्द्रियः ।

द्विवक्त्रं तु मुनिश्रेष्ठ चार्धनारीश्वरात्मकं ।

धारणाद्धर्धनारीशः प्रीयते तस्य नित्यशः ॥

त्रिमुखं चैव रुद्राक्षं अग्नित्रयस्वरूपकं ।

तद्धारणाच्च हुतभुक्तस्य तुष्यति नित्यदा ॥

चतुर्मुखं तु रुद्राक्षं चतुर्वक्त्रस्वरूपकं ।

तद्धारणाच्चतुर्वक्त्रः प्रीयते तस्य नित्यदा ॥

पञ्चवक्त्रं तु रुद्राक्षं पञ्चब्रह्मस्वरूपकं ।

पञ्चवक्त्रः स्वयं ब्रह्म पुंहत्यां च व्यपोहति ॥

षट्क्வமபி ருத்ராஷ் கார்திகேயாதிதேவத் ।

தத்வாரணாந்மஹாஸ்ரீ: ஸ்யாந்மஹாடரோக்யஸுத்தமஸ் ॥

மதிவிஜ்ஞானஸம்பத்திஸுஹ்யே ஧ாரயேத்ஸுஹி:

விநாயகாதிதேவ் ச ப்ரவதந்தி மனீஷிண: ॥

சமவக்த்ரம் து ருத்ராஷ் சமமாலாதிதேவத் ।

தத்வாரணாந்மஹாஸ்ரீ: ஸ்யாந்மஹாடரோக்யஸுத்தமஸ் ॥

மஹதீ ஜ்ஞானஸம்பத்தி: ஸுசிதாரிணத: சடா ।

அஷ்டவக்த்ரம் து ருத்ராஷ் அஷ்டமாலாதிதேவதஸ் ॥

வஸ்வஸுக்ஷ்மஸ்யிவ் சைவ கஜாஸ்ரீதிக்ரம் ததா ।

தத்வாரணாதிமே ஸ்ரீதா மவையு: சத்யவாதிந: ॥

நவவக்த்ரம் து ருத்ராஷ் நவசுக்ஷ்மஸ்யிவ் தைவத் ।

தத்ய ஧ாரணமாலேண ஸ்ரீயந்தே நவ சக்தய: ॥

தசவக்த்ரம் து ருத்ராஷ் தமதேவத்யமீரதி ।

தத்யாஸாந்நிஜநக் காரணாந்நவ சங்ஸய:

ஈகாடசஸுக்ஷ்மஸ்யிவ் தவ்ஷ் ருத்ராஷ் தைவத் ।

ததிதீ தைவத் தாஹு: சடாஸௌமாரீயவதநஸ் ॥

ருத்ராஷ் த்ராடசஸுக்ஷ்மஸ்யிவ் மஹாவிஷ்ணுஸ்வரூபக் ।

த்ராடசாதித்யரூபம் ச விமதேயேவ ஹி தத்யரஸ் ॥

தவ்யோடசஸுக்ஷ்மஸ்யிவ் தவ்ஷ் காமதீ சித்திதீ துமம் ।

தத்யா ஧ாரணமாலேண காமதேவ: த்ரஸீததி ॥

சதூதீதசஸுக்ஷ்மஸ்யிவ் சாஷ் ருத்ரநேதஸஸுஹ்யம் ।

ஸர்வவ்யாதிஹர் சைவ ஸர்வதாரோக்யமாநுயாத ॥

ஈகவக்த்ரம் து ருத்ராஷ் பரதத்வ ஸ்வரூபகம் ।

தத்தாரணாத்ரே தத்வே ஸீயதே விஜிதேந்த்ரீய: ॥

தவிவக்த்ரம் து முநிசுரேஷ்ட சார்த்தநாஸ்வராத்மகம் ।

தாரணாத்ரநாஸு: ப்ரீயதே தஸ்ய நித்யச: ॥

த்ரீமுகம் சைவ ருத்ராஷ் அக்னித்ரய ஸ்வரூபகம் ।

தத்தாரணாசுச ஸுதபுக்ஷ்மஸ்ய துஷ்யதீ நித்யதா ॥

சதுர்புக்ஷம் து ருத்ராஷ் சதுர்வக்த்ர ஸ்வரூபகம் ।

தத்தாரணாசுசதுர்வக்த்ர: ப்ரீயதே தஸ்ய நித்யதா ॥

பஞ்சவக்த்ரம் து ருத்ராஷ் பஞ்ச ப்ரம்ம ஸ்வரூபகம் ।

பஞ்சவக்த்ர: ஸ்வயம் ப்ரம்ம பம்ஹத்யாம் ச
வ்யபோஹதி ॥

ஷ்டவக்த்ரம் பி ருத்ராஷ் கார்த்திகேயாதி தைவதம் ।

தத்தாரணாந் மஹாஸு: ஸ்யாந்மஹாடரோக்ய முத்தம் ।

மதினிக்ஞான ஸம்பத்தி சுத்தயே தாரயேத்ஸுதீ :
விநாயகாதி தைவம்ச ப்ரவதந்தி மநீஷிண : ॥

ஸப்தவக்த்ரந்து ருத்ராஷ்டம் ஸப்த மாலாதி தைவதம் ।
தத்தாரணன் மஹாசீஸ்யான் மஹதாரோக்ய முத்தமம் ॥

மஹதீக்ஞானஸம்பத்தி : சுசிர்தாரணத : ஸதா ।
அஷ்டவக்த்ரந்து ருத்ராஷ்டம் அஷ்டமாத்ராதி தைவதம் ॥

வஸவஷ்டகப்ரியம் சைவ கங்காப்ரீதிகரம் ததா ।
தத்தாரணாதி மே ப்ரீதா பவேயு : ஸத்யவாதிந : ॥

நவ வக்த்ரந்து ருத்ராஷ்டம் நவசக்த்யதி தைவதம் ।
தஸ்யதாரணமாத்ரேண ப்ரீயந்தே நவசக்தய : ॥

தசவக்த்ரம் து ருத்ராஷ்டம் யமதைவத்யயமீதம் ।
தசாப்ரசாந்தி ஜநகம் தாரணாந்நாத்ர ஸம்சய : ॥

ஏகாதசமுகம் த்வக்ஷம் ருத்ரைகாதச தைவதம் ।
த்திதம் தைவதம் ப்ராஹு : ஸதா ஸௌபாக்ய வர்தனம் ॥

ருத்ராஷ்டம் த்வாதசமுகம் மஹாவிஷ்ணு ஸ்வருபகம் ।
த்வாத சாதித்ய ரூபம்ச பிபர்த்யேவ ஹி தத்பரம் ॥

த்யோதசமுகம் த்வக்ஷம் காமதம் ஸித்திதம் சுபம் ।
தஸ்யா தாரணமாத்ரேண காமதேவ : ப்ரஸீததி ॥

சதுர்தச முகம் சாக்ஷம் ருத்ரநேத்ர ஸமுத்பவம் ।
ஸர்வ வ்யாதிஹரம் சைவ ஸர்வதாரோக்ய மாப்னுயாத் ॥

ருத்ராஷ்டத்தைக் கையால் தொட்டு தரித்துக்கொண்டால் இரண்டாயிரம் கோக்களை தானம்செய்த புண்யத்தை அடைவான். ருத்ராஷ்டத்தை காதுகளில் தரிக்க முயற்சித்தால் பதினாறு ஆயிரம் கோக்களை தானம் செய்த புண்யத்தை அடைவான். ஏகாதச ருத்ரனாகவும் ஆவான். சிரஸ்ஸில் ருத்ராஷ்டத்தை தரிப்பதால் கோடி கோக்களை தானம் செய்த புண்யத்தை அடைவான். இந்த அங்கங்களுக்குள் காதுகளில் தரிப்பதில் உள்ள பயனை கூறவே முடியாது என்று காலாக்கி ருத்ரர் கூறியுள்ளார்.

तदुद्राक्षं करेण स्पृष्ट्वा धारणमात्रेण द्विसहस्र गोप्रदान-
फलं भवति । तदुद्राक्षे कर्णयोः धार्यमाणे एकादशसहस्र
गोप्रदानफलं भवति । एकादश रुद्रत्वं च गच्छति । तदुद्राक्षे
शिरसि धार्यमाणे कोटिगोप्रदानफलं भवति । एतेषां स्थानानां
कर्णयोः फलं वक्तुं न शक्यमिति होवाच ॥

தத்ருத்ராஷ்டம் கரேண ஸ்ப்ருஷ்ட்வா தாரணமாத்ரேண த்விஸஹஸ்ர கோப்ரதாந பலம் பவதி । தத்ருத்ராஷ்ட கர்ணயோ : தார்யமானே ஏகாதச ஸஹஸ்ர கோப்ரதான பலம் பவதி । ஏகாதச ருத்ரத்வம்ச கச்சதி । தத்ருத்ராஷ்ட சிரஸி தார்யமானே கோடி கோப்ரதான பலம் பவதி । ஏதேஷாம் ஸ்தாநாநாம் கர்ணயோ : பலம் வக்தும் ந சக்யமிதி ஹோவாச ॥

இவ்வாறு ருத்ராஷ்ட மஹிமை ருத்ராஷ்ட ஜாபாலோப நிஷத்தில் விரிவாய் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ருத்ராஷ்ட

ஜாபால உபநிஷத்தைப் படிப்பதாலேயே ஆறுகோடி காயத்ரியை ஜபித்த புண்யம் கிடைக்கும் என கூறப்பட்டு இருக்கிறது.

இந்த ருத்ராஷுத்தின் இரு பக்கங்களிலும் உள்ள துவாரமும் உள் ப்ரதேசமும் பிரம்மவிஷ்ணு ருத்ரர்களின் ஸ்வரூபமென்றும் ருத்ராஷுத்தில் உள்ள புள்ளிகள் யாவும் ஸர்வ தேவதைகளின் ஸ்வரூபமென்றும் உபநிஷத்து கூறுகிறது. ஆஸ்திகர்கள் விபூதி ருத்ராஷுங்களை ஐதரியமாய் தரித்துக்கொள்ள வேண்டும். இதனால் ஸகல ஷேஷமங்களும் உண்டாகும்.

இப்படி ஸ்ரீ சங்கரபக்தஜனசபை இவ்வாறு பல நல்ல காரியங்களை செய்துவருவது நம் மதத்திற்கு செய்யும் பெரும் தொண்டாகும். இவர்கள் வேதம் தர்மசாஸ்திரம் புராணம் முதலியவைகளைப் பிரசாரம் செய்வதை யாவரும் ஆதரிக்கவேண்டும். இவர்கள் செய்துவரும் காரியங்கள் நன்கு நடக்கும்படி ஸ்ரீபகவானைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

கவசத் திருநீறு

(திருமூலர் திருமந்திரம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

கங்காளன் பூசங் கவசத் திருநீற்றை
மங்காமல் பூசி மகிழ்வரே யாமாகில்
தங்கா வினைகளுஞ் சாரஞ் சிவகதி
சிங்கார மான திருவடி சேர்வரே,
திருச்சிற்றம்பலம்.

உ-
சிவமயம்

திருநீற்றுத் திருப்பதிகம்

திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளியது
பண்—காந்தாரம்] [2-ஆம் திருமுறை

திருச்சிற்றம்பலம்

- மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தர மாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு சமயத்தி லுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திருஆல வாயான் திருநீறே 1
- வேதத்தி லுள்ளது நீறு வெந்துயர் தீர்ப்பது நீறு
போதந் தருவது நீறு புன்மை தவிர்ப்பது நீறு
ஓதத் தருவது நீறு உண்மையி லுள்ளது நீறு
சீதப் புனல்வயல் சூழ்ந்த திருஆல வாயான் திருநீறே 2
- முத்தி தருவது நீறு முனிவ ரணிவது நீறு
சத்திய மாவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு
பத்தி தருவது நீறு பரவ இனியது நீறு
சித்தி தருவது நீறு திருஆல வாயான் திருநீறே 3
- காண இனியது நீறு கண்ணைத் தருவது நீறு
பேணி அணிபவர்க் கெல்லாம் பெருமை கொடுப்பது நீறு
மாணந் தகைவது நீறு மதியைத் தருவது நீறு
சேணந் தருவது நீறு திருஆல வாயான் திருநீறே 4
- பூச இனியது நீறு புண்ணிய மாவது நீறு
பேச இனியது நீறு பெருந்தவத் தோர்களுக் கெல்லாம்
ஆசை கெடுப்பது நீறு அந்தம தாவது நீறு
தேசம் புகழ்வது நீறு திருஆல வாயான் திருநீறே 5
- அருத்தம தாவது நீறு அவலம் அறுப்பது நீறு
வருத்தந் தணிப்பது நீறு வானம் அளிப்பது நீறு
பொருத்தம தாவது நீறு புண்ணியர் பூசம்வெண் ணீறு
திருத்தகு மாரிசை சூழ்ந்த திருஆல வாயான் திருநீறே 6
- எயிலது அட்டது நீறு இருமைக்கும் உள்ளது நீறு
பயிலப் படுவது நீறு பாக்கிய மாவது நீறு
துயிலைத் தடுப்பது நீறு சுத்தம தாவது நீறு
அயிலைப் பொலிதரு குலத் திருஆல வாயான் திருநீறே 7

இராவணன் மேலது நீறு எண்ணத் தருவது நீறு
பராவண மாவது நீறு பாவம் அறுப்பது நீறு
தராவண மாவது நீறு தத்துவ மாவது நீறு
அராவணங் குந்திரு மேனி ஆலவாயான் திருநீறே 8

மாலொ டயனறி யாத வண்ணமு முள்ளது நீறு
மேலுறை தேவர்கள் தங்கள் மெய்யது வெண்பொடி நீறு
ஏல உடம்பிடர் தீர்க்கும் இன்பந் தருவது நீறு
ஆலம துண்ட மிடற்றெம் மால வாயான் திருநீறே 9

குண்டிகைக் கையர்க ளோடு சாக்கியர் கூட்டமுங் கூடக்
கண்டிகைப் பிப்பது நீறு கருத இனியது நீறு
எண்டிகைப் பட்ட பொருளார் ஏத்துந் தகையது நீறு
அண்டத் தவர்பணிந் தேத்தும் ஆல வாயான் திருநீறே 10

ஆற்றல் அடல்விடை யேறும் ஆலவா யான்திரு நீற்றைப்
போற்றிப் புகலி நிலாவும் பூசுரன் ஞானசம் பந்தன்
தேற்றித் தென்ன னுடலுற்ற தீப்பிணி யாயின தீரச்
சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும் வல்லவர் நல்லவர் தாமே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

விபூதி ருத்ராஷ்ட மஹிமை

(ஸ்காந்தபுராணம்—உபதேச காண்டம்)

நைமிசாரண்ய வனத்தில் செளனகாதி ரிஷிகளைப்
பார்த்து ருத்புராணிகர் கூறுகிறார்.

பாக்கியசாலிகளான ரிஷிகளே ! புண்ணியமான விபூதி
யின் மஹிமை பாபங்களைப் போக்கும் ருத்ராஷ்டங்களின்
மஹிமை முதலிய பல ஆச்சர்யமான விஷயங்கள் முன்னர்
முருகப்பெருமானால் அகஸ்திய மஹரிஷிக்கு உபதேசிக்கப்
பட்டது. அதை நான் உங்களுக்கு கூறுகிறேன். விபூதி
யானது கல்பம், அனுகல்பம், உபகல்பம் என மூவகைப்
படும். (பஜனாத்த) தரித்தமாத் திரத்தில் எல்லா பாபங்களையும்
போக்கவல்லதும் ஸ்மரிப்பதால் எல்லா ஸுகங்களையும்
அளிக்கவல்லதுமான இதற்கு “பஸ்ம” எனப் பெயர்
ஏற்பட்டது.

भजनात्सर्वपापघ्नं (पापानां) सरणाच्चशिवंकरम्
(शिवेशितुः) ।

भस्मचेति समाख्यातं भुक्तिमुक्तिफलप्रदम् ॥

பஜனாட் ஸர்வபாபகன்மம் (பாபானாம்) ஸ்மரணாச்சச்
சிவம்கரம் (சிவேசிது:)

பஸ்மசேதி ஸமாக்யாதம் புக்திமுக்திபலப்பரதம் ॥

முறைப்படி மந்திரத்தோடு தயாரிக்கப்பட்ட பஸ்
மத்தை எவனொருவன் தரிக்கிறானோ அவனுக்கு எல்லா
பாவங்களும் விலகி எல்லா விருப்பங்களும் கைகூடலாகும்.
ஸ்ரீ பார்வதிநாதனுடைய மஹிமையானது எவ்வாறு அறிய
முடியாததோ அவ்விதமே பஸ்மத்தின் மஹிமையையும்
அறியமுடியாதென வேத வேதாந்தங்களில் கரைகண்ட
பெரியோர்களால் சொல்லப்படுகின்றது.

य इदं धारयेद्भस्म मन्त्रितं विधिवन्नरः ।

काक्षितान्यस्य सिध्यन्ति नश्यन्ति दुरितान्यपि ॥

ய இதம் தாரயேத்பஸ்ம மந்த்ரிதம் விதிவன்னர: ।
காங்க்ஷிதான்யஸ்ய ஸித்யந்தி நச்யந்தி துரிதாந்யபி ॥

यथा देवस्य माहात्म्यं दुज्ञेयं पावतीपते: ।

तथैव भस्मनः प्रोक्तं वेदवेदाङ्ग पारगै: ॥

யதா தேவஸ்ய மாஹாத்ம்யம் துர்ஞேயம் பார்வதீபதே: ।
ததைங் பஸமன: ப்ரோக்தம் வேத வேதாங்க பாரகை: ॥

ஓ முனிவர்களே ஜலத்துடன் சேர்ந்த பஸ்மாவை
தலை, நெற்றி, கழுத்து, பார்பு, வயிறு இரு பக்கங்கள், இரு
கைகள், கைகளின் நடுவு, இரு மணிக்கட்டுகள், முதுகு,
பிடரி ஆகிய பதினைந்து இடங்களிலுமும் திரிபுண்டரம்
தரித்தவர் எப்படிப்பட்டவர் ஆயினும் அவரே சிவன்,

அவரே விஷ்ணு, அவரே பிரம்மா, அவர் எல்லோராலும் நமஸ்கரிக்கத்தக்கவர்.

भस्मना स जलेनैव धारयेच्च त्रिपुण्ड्रकम् ।
उत्तमंगि ललाटे च गले वक्षसि नाभिके ॥

பஸ்மனா ஸ ஜலேனாவ தாரயேச்ச திரிபுண்ட்ரகம் ।
உத்தமாங்கே லலாடேச களே வக்ஷஸி நாபிகே ॥

उभयोः पार्श्वयोश्चैव सुजयोरुभयोस्तथा ।
बाहुमध्ये च करयोः पृष्ठे ककुदि भूसुराः ॥

உபயோ: பார்ச்வயோச்சைவ புஜயோருபயோஸ்ததா ।
பாஹுமத்த்யே ச கரயோ: ப்ருஷ்டே ககுதி பூஸுரா: ॥

धृते पञ्चदशस्थाने त्रिपुण्ड्रं येन केन वा ।
स शिवस्महरिर्ब्रह्मा स वन्द्योवापि पातकी ॥

த்ருதம் பஞ்சதசஸ்தானே த்ரிபுண்ரம் யேன கேன வா ।
ஸசிவஸ்ஸஹரிர்ப்ரஹ்மா ஸவந்த்யோவாபி பாதகீ ॥

ருத்ராஷத்தின் மஹிமை பின்வருமாறு கூறப்படுகிறது. பக்தியில்லாதவனானும், மூடனானும், மஹாமூடனானும் எவன் ருத்ராஷத்ததைத் தரிக்கிறானோ அவன் எல்லா பாதகங்களிலிருந்து விடுபடுகிறான். தத்துவத்தை அறிந்த முனிவர்கள் இதை மஹாவ்ரதம் என்பார்கள். ருத்ராஷத்ததைத் தரிப்பதால் உண்டாகும் புண்ணியத்திற்கு வேறு எந்த புண்யம் ஈடாகும். எவன் நியமத்தோடு 1000 ருத்ராஷங்களை தரிக்கிறானோ அவனை எல்லா தேவர்களும் நமஸ்கரிக்கிறார்கள். அவன் ஸ்ரீ ருத்ரனுக்கு ஒப்பானவனே. 1000 ருத்ராஷம் கிடைக்காவிடில் 2 கைகளிலும் பதினாறு பதினாறு, சிகையில் ஒன்று, ஒவ்வொரு கையில் பனிரெண்டு, கழுத்தில் முப்பத்திரெண்டு, ஒவ்வொரு காதிலும் ஆறு இவ்விதம் யார் ருத்ராஷங்களைத் தரிக்கிறார்களோ அவர் ருத்திரர்போல் பூஜிக்கப்படுகிறார்.

ஒரு சொல் கேளிர் !

“ விபூதியும் ருத்ராக்ஷமும் ”

என்ற இந்நூலின் மூலம் கிடைக்கக் கூடிய சிறு தொகை நமது சபையின் ஞானயக்ருத்திருப்பணிக்கே செலவிடப்படும். ஆகையால் இதை வாங்கும் அன்பர்கள் தங்கள் நண்பர்களையும் உறவினர்களையும் இப்புத்தகத்தை வாங்குமாறு செய்யக் கோருகிறேன்.

இங்ஙனம்,

ஆங்கீரஸ் S. வேங்கடேச சர்மா,

சிவபுராண ஞானபூஜகர்,

மேலமார்பலம் :: சென்னை-33.

Ramayana Printing Works, Madras-4.